

Podstawowe założenia rozwiązania przypadku

I. Zakres zaskarżenia

Orzeczenie należało zaskarżyć w części, a to: odniesieniu do pkt. 1 wyroku w całości, w odniesieniu do pkt. 3 w części dot. orzeczenia o karze i w pkt. 4 dot. kary łącznej w całości (w zakresie pkt. 4 dopuszczalne jest również oznaczenie „w części dot. orzeczenia o karze”)

II. Zarzuty odwoławcze

a/ w odniesieniu do rozstrzygnięcia z pkt. 1 wyroku:

- odnosząc się do elementu znamienia czynu w postaci „porzucenia pojazdu w okolicznościach, w których zachodzi niebezpieczeństwo utraty lub uszkodzenia”, poprzez postawienie zarzutów (art. 438 pkt 2, 3 kpk):

- obrazy art. 7 kpk związanej z nieprawidłową oceną dowodu z wyjaśnień oskarżonego

- obrazy art. 410 kpk polegającej na pominięciu przy dokonywaniu oceny dowodów takich dowodów jak: protokół oględzin pojazdu, protokół oględzin miejsca znalezienia pojazdu

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że pojazd nie został przez oskarżonego porzucony w takich okolicznościach (samochód otwarty, nieoświetlona ulica..), w których zachodziło niebezpieczeństwo jego utraty lub uszkodzenia

alternatywnie

- odnosząc się do elementu znamienia czynu w postaci „pokonania zabezpieczenia pojazdu przed jego użyciem przez osobę nieupoważnioną”, poprzez postawienie zarzutu obrazy prawa materialnego – art. 289 § 2 kk (art. 438 pkt 1 kpk)

Postawienie przez skarżącego zarzutów wyczerpujących całość problematyki, nakazywało w obu sytuacjach dodatkowe dostrzeżenie obrazy art. 413 §1 pkt. 4 kpk polegającej na braku w opisie przypisanego oskarżonemu, czynu okoliczności stanowiących o wyczerpaniu znamion kwalifikujących z art. 289 §2 kk

b/ w odniesieniu do rozstrzygnięcia z pkt. 3 wyroku:

- obrazy art. 7 kpk związanej z nieprawidłową oceną dowodu z zeznań świadka J. G. poprzez uznanie ich za odosobnione i niemające wsparcia w innych dowodach, podczas gdy zeznania te faktycznie mają wsparcie w treści dowodu z opinii kuratora

- obrazy art. 410 kpk polegającej na pominięciu przy dokonywaniu oceny dowodu z opinii kuratora

-błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony ma dobrą opinię (pozytywna ocena sylwetki oskarżonego)

ew. także zarzut niewspółmierności kary (art. 438 pkt. 4 kpk)

c/ w odniesieniu do rozstrzygnięcia z pkt. 4 wyroku :

-obraza prawa materialnego , art. 86 § 1 kk polegająca na wymierzeniu kary łącznej , orzeczonej za czyny przypisane oskarżonemu w pkt. 1 i 3 wyroku w wysokości niższej od najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych (art. 438 pkt 1 kpk)

III. Wnioski apelacji :

- zmiana orzeczenia w pkt. 1 i 3

-wymierzenie nowej kary łącznej

- zasądzenie na rzecz oskarżycielki posiłkowej zwrotu kosztów procesu